

Kovitch: «Passar-s'ho bé no pot ser patrimoni d'uns pocs privilegiats»

Descobrim com sona «Ma danse», un dels temes inèdits del projecte en solitari de Kovitch, membre del grup Homes Llúdriga que enguany s'acomiada dels escenaris



Kovitch | Mireia Pérez

Kovitch descobreix en exclusiva a Enderrock.cat com sona "Ma danse", el senzill que obrirà les portes del nou EP titulat *Flâneur* (Autoeditat, 2020). Sis mesos després d'anunciar la dissolució d'**Homes Llúdriga** (<http://www.enderrock.cat/noticia/20557/homes/lludriga/anuncien/adeu>), el cantant posa fil a l'agulla en el seu projecte en solitari i la recerca de la identitat pròpia, o com diu la cançó, el seu propi ball. Ritme *afrobeat*, versos en francès i diversió coincideixen a la pista de ball de "Ma danse". Parlem amb **Kovitch** sobre aquesta nova direcció.

Flâneur arriba sis mesos després que anunciéssiu l'adéu amb Homes Llúdriga. Feia temps que tenies ganes de treure alguna cosa més teva?

Quan vam dir que plegàvem, jo no tenia ni una sola línia escrita, ni una nota composta d'aquest nou àlbum. El fet que la dissolució no fos gens esperada ni estar prevista, em va fer treure forces per emprendre un nou camí individual, cosa que no feia des de fa anys. Per això ara estic força

motivats amb tot això!

Què t'identifica d'aquest EP, que no hi hagués en el projecte amb la Llúdriga FAM?

La **Llúdriga** em representa molt i teníem absolutament tot el millor de fer música en equip. Però la llibertat directa de fer música sense intermediaris i per a un mateix també té molts punts forts. El procés complet no acostumo a fer-lo sol, també han participat a nivell instrumental **Yaron Hurter** i **UnderResistanz**. Però no deixa de ser el meu projecte i decideixo com gestionar-lo al 100%, és més meu que mai i sense que soni a tòpic... el més sincer que he escrit mai.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=kcAfendxRA4>

De moment, amb l'EP publiques només cinc cançons. Una presentació en format clar i breu.

Sí, em va encaixar aquest format de treball no tan llarg perquè m'agrada que les cançons representin un període de temps concret. El cos em demanava un canvi, un punt d'inflexió cap a noves formes de fer música... té continuïtat amb el que feia abans però volia trobar una nova identitat pròpia. M'ho passo bé fent el que em surt a cada moment.

El senzill que estrenes avui es titula "Ma danse", que significa "el meu propi ball", és una forma de reivindicar la pròpia llibertat?

Exactament, és un orgull d'expressar que, malgrat tots els entrebancs, no permetem que res ens faci perdre el somriure de la cara. Passar-s'ho bé no pot ser patrimoni d'uns pocs privilegiats; la gent humil també tenim dret a fer-ho, tot i que a alguns els molesti que ho sapiguem fer amb molt menys que altres. "Ma danse" és una forma de reivindicar la diversió, la llibertat de ser feliços i de ser nosaltres mateixos.

Incorpores el francès en alguns dels temes, com aquest mateix de "Ma danse". Quina relació hi tens, amb l'idioma?

A l'institut sempre havia estudiat l'optativa de francès, tot i que aleshores no estava gaire concentrat en això... Però tinc família al sud de França i els meus cosins m'han anat posant al dia de l'actualitat musical d'allà: sempre m'ha agradat molt la música en aquest idioma i he begut d'influències bastant àmplies. A més, allà hi tenen una escena urbana molt interessant. A gent com **MHD**, **Stromae** o **Féfé** els he tingut en bucle aquests mesos. A l'EP he volgut combinar el francès amb el català i el castellà.



Fotograma del clip 'Ma danse' de Kovitch

Aquest senzill també s'acompanyarà d'un videoclip. Quan el podrem veure?

El dijous 3 de setembre estarà disponible a les meves xarxes socials. El videoclip vol transmetre llibertat i frescor, i la Lena Nisenson ho explica, amb expressivitat corporal, molt millor del que jo pugui definir; és una artista polifacètica de cap a peus. Ha estat un luxe treballar amb gent tan bona; com la Mireia Pérez, també, la meva gran alidada audiovisual, que justament ha debutat com a directora i productora en aquest videoclip.

Per acabar, com veus l'escena urbana catalana actual?

Penso que està en un moment molt interessant, llàstima de la maleïda situació d'aquest any. Hi ha molta varietat, un ampli ventall d'estils i maneres de fer originals. També hi està havent feminització de l'escena i això és molt positiu: obre camí a nous punts de vista i maneres de fer. D'altra banda, el rap està conquerint territoris en els quals abans no hi tenia accés, i penso que té a veure amb el caràcter no sectari, no exclouent i ric en matisos. Jo no soc purista i, pel meu gust, aquestes transformacions són molt sanes!